

คุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬา
ของนักเรียนชายชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554
THE REAL CHARACTERISTIC AND SPIRIT OF PRIMARY 6
MALE STUDENTS IN THONBURI AREA 2011

ไพบุณย์ ศรีชัยสวัสดิ์*

Paiboon Srichaisawat*

สุพนิต อิทธิวุฒิ**

Supanit Ittiwut**

Abstract

This study is a survey research. The purpose of this research was to study the real sportsmanship characteristic of primary 6 students in Thonburi area 2011. The participants in the research were selected by Stratified Random Sampling. 200 primary 6 students in Thonburi area were recruited to participate in this study. The data recording instrument was real sportsmanship characteristic test by Kinpratoom Sangsura.

The result of the survey showed that

Real sportsmanship characteristic score of male students was 3.71, which is moderate level.

Keywords : The real characteristic and spirit

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบคุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี จำนวน 200 คน โดยการวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบทดสอบบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของกลิ่นประทุม แสงสุระ

ผลการวิจัยพบว่า

คุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชายอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.71

* รองศาสตราจารย์ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

** อาจารย์ประจำกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนศึกษานารี

คำสำคัญ : คุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬา

บทนำ

ปัจจุบันสังคมไทยได้พัฒนาก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว เนื่องจากมีเทคโนโลยีต่างๆ ที่ก้าวหน้ามากขึ้น ส่งผลให้สภาพแวดล้อม สังคม ชีวิตความเป็นอยู่ และสภาพจิตใจของผู้คนย่อมเปลี่ยนแปลงไปตาม เพื่อเป็นการปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เหล่านั้น ดังจะเห็นได้จากเทคโนโลยี เช่น ลักษณะครอบครัว กลายเป็นครอบครัวเดี่ยวเพิ่มมากขึ้น การดำเนินชีวิตที่มีการแข่งขันกันสูงในหลาย ๆ ด้าน การเอาตัวเอาเปรียบ เห็นแต่ประโยชน์ของตนเองเป็นใหญ่ โดยลืมนึกถึงความรู้สึกของผู้อื่น อาจส่งผลกระทบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม สภาพจิตใจ และคุณภาพของคนปัญหาด้านความประพฤติของบุคคลที่มีผลกระทบต่อศีลธรรมและวัฒนธรรมอันดีงาม นับวันจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น เพราะบุคคลไม่สนใจที่จะประพฤติตนให้มีคุณธรรม ขาดความมีน้ำใจนักกีฬา ดังที่มีข่าวออกมาตามสื่อมวลชนต่าง ๆ ที่แสดงออกถึงบุคคลขาดคุณธรรม แม้แต่ในการแข่งขันกีฬา จะเห็นได้ว่าสภาพการแข่งขันกีฬาในปัจจุบันมีปัญหามากมาย มักจะมีความรุนแรงและถือเอาชัยชนะเป็นสิ่งสำคัญทุกขณะของการแข่งขัน ต่างคนต่างพยายามหาเล่ห์เหลี่ยมเพื่อจะเอาตัวเอาเปรียบคู่ต่อสู้ให้มากที่สุด หากผลการแข่งขันไม่ได้รับชัยชนะตามที่คาดหวัง จะเป็นสาเหตุของการโกรธแค้นระงับอารมณ์และความรู้สึกไม่อยู่ ก็จะเกิดการทะเลาะวิวาท ดังที่เห็นกันอยู่ตามสนามกีฬาทั่วไป (สตีล ยาทองไชย. 2540 : 12-13)

วิชาพลศึกษาเป็นวิชาหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะของคนไทยที่พึงปรารถนา คือ ดี เก่ง และมีความสุข โดยใช้กิจกรรมทางกายเป็นสื่อการเรียนรู้ และมีได้พัฒนาผู้เรียนเฉพาะทางด้านร่างกายแต่เพียงอย่างเดียว แต่ยังมีสอดแทรก ส่งเสริม อบรม และปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงงามควบคู่ไปด้วย ความมีน้ำใจนักกีฬานั้นมีความจำเป็นที่จะต้องปลูกฝังในวัยเด็ก ให้รู้ถึงการแพ้ การชนะ การอภัยซึ่งเรียกว่าน้ำใจนักกีฬา เป็นน้ำใจที่ประกอบด้วยคุณธรรมที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งอย่างหนึ่ง ที่เป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้บุคคลสามารถมีชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติสุข(วรศักดิ์ เพียรชอบ 2523 : 20) ดังนั้นน้ำใจนักกีฬาจึงเป็นสิ่งที่ทุกคนควรมีและทุกคนสามารถที่จะมีได้ ไม่จำเป็นว่าผู้นั้นจะเป็นนักกีฬาหรือไม่ บุคคลทั่วไปก็สามารถมีน้ำใจนักกีฬาได้ โดยการแสดงออกให้เห็นถึงน้ำใจจริงของเขาที่เข้าลักษณะของผู้มีน้ำใจนักกีฬา

“น้ำใจนักกีฬา” จึงเป็นค่านิยมที่พึงประสงค์ข้อหนึ่งที่สำคัญยิ่งในมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาที่เป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้บุคคลสามารถมีชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติสุข เป็นคุณธรรมที่ควรส่งเสริมให้มีการปลูกฝังขึ้นในตัวบุคคล น้ำใจนักกีฬามีได้อยู่ในวงจำกัดเฉพาะในการแข่งขันกีฬาเพียงเท่านั้น ยังรวมไปถึงการนำเอาคุณธรรมข้อนี้ ไปใช้ในชีวิตประจำวันและในสังคมด้วย (ไชยรัตน์ รุจิพงศ์. 2535 : 110) และในการจัดความรู้ประสบการณ์ ทักษะ ตลอดจนเจตคติที่ดี การฝึกคุณธรรม จริยธรรม ความมีน้ำใจนักกีฬาต่าง ๆ นั้นจำเป็นต้องปลูกฝังในวัยเด็ก เยาวชน โดยเฉพาะนักเรียนในระดับประถมศึกษา เพราะเป็นวัยเรียนรู้ เตรียมตัวเพื่อพึ่งตนเอง และสามารถประกอบอาชีพได้ต่อไป และบุคคลที่มีบทบาทในการปลูกฝังเรื่องนี้ให้แก่นักเรียนได้มากกว่าบุคคลอื่นใดก็คือ ครู เพราะมีเวลาได้ใกล้ชิดกับตัวเด็กมากที่สุด โดยครูควรสอดแทรก คุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมเข้าไปในกระบวนการสอนทุกขั้นตอนการสอน เพื่อมุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านบุคลิกต่าง ๆ คือ ความมีคุณธรรม ความเป็นพลเมืองดี

ความมีน้ำใจนักกีฬา รู้จักการเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี มีความรับผิดชอบ เคารพกฎกติกา มีความคิดสร้างสรรค์ มีความมั่นใจ กล้าแสดงออกในสิ่งที่ดี ฯลฯ ซึ่งสิ่งเหล่านี้สามารถปลูกฝังให้นักเรียนเป็นคนที่มีความประพฤติดี จนเกิดเป็นการปฏิบัติที่ดีได้ (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. 2539 :12-13)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยเป็นครูคนหนึ่งจึงมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 เพื่อนำผลการวิจัยไปพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาให้แก่ครูผู้สอน นักเรียน หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับเป็นแนวทางในการพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา และยังสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนในโรงเรียนอื่นๆ ต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชายชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรได้แก่ นักเรียนชายชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 จำนวนโรงเรียน 17 โรงเรียน จำแนกเป็นนักเรียน ชาย 345 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เป็นนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ใช้การประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan) ได้จำนวน 186 คน แต่การวิจัยในครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง เพิ่มเป็น 200 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

วิธีการดำเนินงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ความมีน้ำใจนักกีฬาของก๊ลินประทุม แสงสุระ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .91 แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬาจำนวน 60 ข้อเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนนของแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา

1. เมื่อเป็นข้อความทางบวก ให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	5	คะแนน	มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน	น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน			

2. เมื่อเป็นข้อความทางลบ ให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	1	คะแนน	มาก	2	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน	น้อย	4	คะแนน
น้อยที่สุด	5	คะแนน			

การแปลความหมายของคะแนน

แบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬาที่สร้างขึ้นทั้ง 10 ด้าน จำนวนทั้งสิ้น 60 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด มีคะแนนเต็มทั้งฉบับ 300 คะแนน มีการแปลความหมายของคะแนนดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์.2538)

คะแนนตั้งแต่ 241-300 แสดงว่ามีความมีน้ำใจนักกีฬาสอง

คะแนนตั้งแต่ 121-240 แสดงว่ามีความมีน้ำใจนักกีฬาปานกลาง

คะแนนตั้งแต่ 60-120 แสดงว่ามีความมีน้ำใจนักกีฬาดำ

โดยงานวิจัยครั้งนี้ ได้ปรับเกณฑ์ของวิเชียร เกตุสิงห์ เป็นค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.01 – 5.0 แสดงว่ามีความมีน้ำใจนักกีฬาสอง

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.01 – 4.00 แสดงว่ามีความมีน้ำใจนักกีฬาปานกลาง

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 2.00 แสดงว่ามีความมีน้ำใจนักกีฬาดำ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ

2. นำข้อมูลของแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

3. ข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 หาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความมีน้ำใจ

นักกีฬาของนักเรียนชายชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 โดยแปลความหมายเทียบกับเกณฑ์ โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

1. ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชายชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ทั้ง 10 ด้าน พบว่า

- 1.1 ความยุติธรรม นักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.49 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.94 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
- 1.2 ด้านความมีวินัย นักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.76 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.95 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
- 1.3 ด้านความความมุ่งมั่น นักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.76 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.87 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
- 1.4 ด้านความรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย นักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.91 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.93 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
- 1.5 ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ นักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.64 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.99 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
- 1.6 ด้านความสามัคคี นักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.54 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.99 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
- 1.7 ด้านความอดทน อดกลั้น นักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.70 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.01 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
- 1.8 ด้านความอ่อนน้อม ถ่อมตน นักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.96 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.00 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
- 1.9 ด้านความมีมารยาทนักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.55 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.96 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
- 1.10 ด้านความซื่อสัตย์ นักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.99 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.06 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

จากการรวมคะแนนความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ทั้ง 10 ด้าน พบว่านักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.71 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬาทั้ง 10 ด้าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ทั้ง 10 ด้าน พบว่า นักเรียนชาย โดยรวมมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับปานกลาง เพราะนักเรียนได้รับการปลูกฝังจากการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา และการเรียนการสอนวิชาต่างๆ อีกทั้งได้รับการปลูกฝังจากพ่อแม่ผู้ปกครอง และจากผู้ใกล้ชิด สอดคล้องกับจรรยาพร ธรณินทร์(2538 : 25-26) ที่กล่าวว่า ควรปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาจากชั่วโมงพลศึกษา และการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ เมื่อมีโอกาสหรือจังหวะที่เหมาะสม และกีฬาที่จะช่วยปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาได้ดีที่สุด คือ กีฬาประเภททีม เนื่องจากเป็นการฝึกการทำงานและรับผิดชอบร่วมกัน การฝึกน้ำใจนักกีฬาคควรปลูกฝังทุกครั้งที่มีการฝึกกีฬา และฝึกได้ทุกวัน ทุกเวลา และทุกสถานที่ ครู อาจารย์และพ่อแม่ผู้ปกครอง มีส่วน

ช่วยปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้เด็กได้ เพราะในชีวิตจริงเด็กจะต้องเรียนรู้ความมีน้ำใจนักกีฬาจากผู้ใกล้ชิดและผู้ใหญ่ ไม่ใช่แต่เฉพาะในชั่วโมงพลศึกษาเท่านั้น เพื่อให้นักเรียนเป็นพลเมืองที่ดี มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กัน และกัน มีความสามัคคีกัน ปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของสังคม สอดคล้องกับเดิมเพชร สุขคณาภิบาล (2554 : Online) ที่กล่าวไว้ว่าการมีน้ำใจนักกีฬานั้น ถือเป็นสิ่งที่พึงปรารถนาของทุกๆ สังคม ทุกชาติทุกภาษาล้วนต้องการให้ประชาชนพลเมืองของตนเองทุกคนมีน้ำใจนักกีฬาในจิตใจทั้งสิ้น โดยมีความเชื่อว่าถ้าประชาชนพลเมืองทุกคนมีน้ำใจนักกีฬาแล้วนั้นจะช่วยทำให้ สังคมเกิดความร่วมมือกัน มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กัน และกัน มีการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน มีความรักความสามัคคีกัน ช่วยกันรักษาและปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของสังคมที่วางไว้ ท้ายที่สุดก็เป็นวิถีทางนำมาซึ่งประสิทธิภาพและคุณภาพของการมีชีวิตอยู่ร่วมกันของสังคมได้อย่างยั่งยืน สอดคล้องกับงานวิจัยของชระริน พันธุ์สวัสดิ์ (2546 : 28 - 38) ได้ทำการศึกษามุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษามหาวิทยาลัย ขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า มุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษาชายและหญิง อยู่ในระดับปานกลาง และยังสอดคล้องกับกลิ่นประทุม แสงสุระ. (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การสร้างแบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความมีน้ำใจนักกีฬา ของนักเรียนระดับชั้นปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับปานกลางทุกชั้น

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้สิ่งที่ผู้วิจัยคุณลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ทั้ง 10 ด้าน พบว่า นักเรียนชาย มีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ครูผู้สอนควรช่วยพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อให้นักเรียนมีคุณลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาในระดับสูงสุดต่อไป ซึ่งสามารถนำผลการวิจัยในครั้งนี้ใช้ประโยชน์สำหรับ ครู อาจารย์ ผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องตลอดจนผู้ที่สนใจได้ทราบถึงความสำคัญของคุณลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาและนำผลที่ได้ไปศึกษาค้นคว้า พัฒนาปรับปรุง คุณลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาในโอกาสต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งต่อไปทดลองใช้กับนักเรียนในชั้นมัธยมตอนต้นและตอนปลายต่อไป
2. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำการศึกษากับนักเรียนในเขตอื่นๆต่อไป

บรรณานุกรม

- กลิ่นประทุม แสงสุระ.(2550). การสร้างแบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของ
นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จรวยพร ธรณินทร์. (2538). รักลูกให้ลูกรักเล่นกีฬา. กรุงเทพฯ. เลิฟแอนดิลิฟเพรส.
- ชระริน พันธุ์สวัสดิ์. (2546). บุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น.
วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (พลศึกษา). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ไชยรัตน์ รุจิพงศ์. (2535). วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. มหาวิทยาลัยรังสิต.
- เต็มเพชร สุขคณาภิบาล. (2551) พลศึกษากับการพัฒนาคน. สืบค้นเมื่อ16 พฤศจิกายน 2554,
จาก <http://www.vcharkarn.com/varticle/39517>
- วรศักดิ์ เพียรชอบ.(2523,เมษายน). วารสารสุศึกษา พลศึกษาและนันทนาการ. 11(2) :20 – 2
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์.(2539). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิเชียร เกตุสิงห์; ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธ์ และนิพนธ์ กิติกุล. (2538,กุมภาพันธ์-มีนาคม).คำเฉลี่ยกับการ
แปลความหมาย:เรื่องง่ายๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้. วารสารวิจัยการศึกษา.18(3): 8-11
- สดใส ยาทองไชย. (2540). พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขัน
กีฬาอาชีพอะเกมส์. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.